

Ateliers - de inrichting en binnenkijken bij anderen

Het verborgen atelier

Het atelier van Margreet Hajee in Deventer. Foto Astrid van Loo

Het verborgen atelier

Midden in de binnenstad van Deventer ligt een atelier verstopt achter een onopvallend toegangshek. "Veel mensen weten niet dat het hier ligt," vertelt Margreet Hajee (Apeldoorn, 1958), "en dat wil ik ook graag zo houden. Mensen zijn hier echt welkom, maar wel op een afgesproken tijd." Het atelier heeft een bijzondere geschiedenis. In 1991 keek Hajee vanuit haar toenmalige woning uit op dit langwerpige vervallen gebouw. Het had toen geen dak en er zaten ook geen ramen in. Bij navraag bleek de gemeente Deventer de eigenaar. Hajee vroeg daarop of zij er in mocht. "Maar het is niet bewoonbaar en er zit geen water of elektriciteit in", was het commentaar. Dat maakte Hajee niets uit en ze mocht de toenmalige bouwval gratis in bruikleen nemen. Hajee nam vervolgens contact op met de Triodosbank voor een lening. Bij de vraag naar haar onderpand antwoordde Hajee dat het niet van haar was en er dus geen onderpand was. "Dus

we investeren eigenlijk in dakpannen en gipswanden die niet van u zijn! En kunt u ons één reden geven waarom wij dit zouden doen?" "Nou, dan kan ik hier aan het werk en mijn geld verdienen om bij jullie de lening af te kunnen lossen." En zo geschiedde... Met zes handige vrienden heeft zij een half jaar gebouwd en het pand voorzien van ramen, buitendeuren en een flinke zolder. Ook water, gas, elektriciteit en krachtstroom werden aangelegd in het nieuwe atelier dat nu een vloeroppervlak heeft van 250 m² en een zolder van 100 m². Heel blij is Hajee met de hoeveelheid licht. Al in de tijd van de verbouwing verdiende ze geld met een grote opdracht en door alles in eigen beheer te doen, kon ze de lening langzaam aflossen. Zo is het atelier nu haar eigen kleine wereld geworden midden in het centrum van Deventer. "Daarnaast is het ook mijn huis, omdat alles wat hier in staat uit mijn hoofd komt of door mij is gemaakt. Het is mijn veilige plek waar ik werk. Hier komt nooit iemand

onverwacht, wat in mijn woonhuis wel zo is." Hajee ervaart dat als een zware verstoring van haar creatieve proces en vindt het helemaal niet praktisch. "Dan zit je net op dat moment met je handen in de klei, dat is irritant. Als ik wel een afspraak heb gemaakt of er komen cursisten, dan bereid ik me daar op voor en zijn mensen meer dan welkom. Dan is het ook niet meer mijn atelier maar dat van iedereen." Margreet Hajee maakt vaak installaties van veel voorwerpen; zo onderzoekt ze als het ware de totale vorm. Vaak variërend van grootte, stand of kleur. Zo kan ze om de vormen heen lopen om ze van alle kanten te kunnen bekijken. Van tollens, schalen, honden en een barbieleger. "De grootte van mijn atelier maakt dat mogelijk. Als je mij in een nog grotere ruimte neerzet, ga ik waarschijnlijk nog grotere dingen maken. Nu bepaalt het formaat van mijn atelier en van de oven de grootte van mijn werk."

www.margreethajee.nl